

[Christmas Møller.]

udstedelsen. Og det, jeg spurgte det ærede Medlem om — men Formanden er jo alt for god af sig, for nu kan det ærede Medlem ikke komme til at svare, men det, som det ærede Medlem saa ved anden Behandling maa komme til at svare paa, er dette: Hvorledes vil det ærede Medlem udføre denne Handling?

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen anførte som en særlig Begrundelse for at bevare Aktierne i Landmandsbanken, at der derigennem gaves Mulighed for Staten til inden for en vis Tid, maaske inden for en ret lang Tid, at indtjene de mange Penge, som Ordningen havde kostet den. Denne Udtalelse er ikke ny, den har været fremsat før og fra flere Sider inden for Socialdemokratiet. Men jeg vil gerne minde om, at der fra den Side ogsaa er fremsat en helt anden Begrundelse, nemlig den, at det er af Betydning for at regulere Rentepolitikken i Danmark, ikke mindst af Hensyn til Erhvervslivet, at have Indflydelse paa den førende Erhvervsbank. Jeg tror nok, man maa erkende, naar man tænker lidt nøjere over Problemet, at disse to Begrundelser normalt vil være hinandens Modsætning. Hvis Staten skal indtjene de 130 Mill. Kr., eller hvor mange det nu var, den i sin Tid maatte betale, saa har det til Forudsætning, at Landmandsbanken drives efter de bedste profitgivende Principper. Altsaa det, som fra Regeringens Side er Hovedargumentet for at bevare Aktierne i Landmandsbanken: at man derved skal faa det tidligere Tab dækket, har til Forudsætning, at Formaalet i Fremtiden maa være at drive denne Bank efter de bedste profitgivende Principper.

Men jeg vil dog gerne bede det høje Ting vel overveje, at hvis en Landmandsbank af den Styrke, som en saadan Bank har, faar til Opgave at indtjene ekstraordinært en 130 Mill. Kr., saa er det indlysende, at dette kun er muligt ved, at Laantagerne kommer til at arbejde under dyre Vilkaar. Det vil føre med sig, at Landmandsbanken bliver ledende inden for den Kreds af Banker, der arbejder med høj Fortjeneste. Jeg tror, man kan sige, at hvis disse 130 Mill. Kr. skal indvindes ekstraordinært af Landmandsbanken, saa vil Landmandsbanken gøre Skade paa dansk Erhvervsliv for et Beløb, der er langt ud over disse Penge.

Jeg vil ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa, at naar man vil opretholde Landmandsbanken som en stor Erhvervs-

bank, og naar man samtidig, som Meningen er, og som jeg sympatiserer med, vil lade Staten overtage Nationalbanken, saa vil sikkert i det praktiske Bankliv, i Rente-politik, i Diskontopolitik, ja, for øvrigt paa mange Maader, som jeg ikke her skal komme ind paa, netop Hensynet til den store Bank, som Staten har Interesse i, blive en Hindring for Nationalbanken i at kunne udføre maaske adskillige Opgaver, der er paakrævede.

Jeg ser ikke rettere, end at en saglig Begrundelse for at bevare Aktierne i Landmandsbanken er mulig, hvis man har det Formaal at overtage Landets Bankvæsen. I saa Fald er det rimeligt, at man fra Socialdemokratiets Side siger: Nu beholder vi det første store Skridt, vi har taget, vi fortsætter, saa snart vi har Magten dertil, med at overtage Landets Bankvæsen. Saa er det rimeligt, at man ikke giver Afkald paa det, man har nu. Men for alle dem — jeg ved ikke, om hele Socialdemokratiet slutter sig til den Opfattelse, at Staten efterhaanden skal overtage alt Bankvæsen, men det er vel nok deres officielle Program —, for alle dem, der ikke har den Opfattelse, og det gælder dog vist Det radikale Parti, er det et fuldkommen usagligt Standpunkt i denne Sag at ville søge at bevare Landmandsbankaktierne under de nu givne Forhold, som jeg ikke finder Anledning til at komme nærmere ind paa.

Jeg tror, man kan sige, at det for en fremtidig sund Ledelse af Nationalbanken vil være, om ikke en Nødvendighed, saa et stort Fortrin, at Landmandsbanken er en privat Bank, at der ikke er Sær-hensyn at tage, men at der kan drives en ud fra almene Synspunkter regelret Rente- og Diskontopolitik af Nationalbanken.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler ser ganske fejl i sin Skildring af Landmandsbankens Virksomhed og med Hensyn til Spørgsmaalet om Landmandsbankens Mulighed for at tilbagebetale Staten, hvad denne har udlagt. Dette kan udmærket ske, selv naar Banken faar en pæn, nobel Forretning paa Linie i alt væsentligt med de andre Banker, og selv om den ogsaa til Tider medvirker til at holde igen, at Renten ikke skal stige. Jeg har tidligere her i dette Ting frem-